

[Margrete Auken]

kunne ikke forstå andet, da jeg hørte det. Vores forslag nr. B 37 om svovludledningen i hovedstadsområdet er et moderat, behersket, beskedent forslag – enig. Det ville være naturligt, at vi her forlangte, at der af hensyn til miljøet blev brugt naturgas på de områder. Det gør vi altså ikke, vi har været på det moderate sted, men jeg er ikke uenig i det. Nu kan vi høre, hvad vi kan komme igennem med, noget af det i hvert fald. Selvfølgelig skal vi sigte på mere vedvarende energi, flere besparelser.

Jeg tror, det var hr. Maisted eller hr. Sønderby, der så gerne ville høre, hvordan vi ville løse problemet med deponering af affaldet fra afsvovlingen. Se, hvis vi kunne svare på det, så synes jeg, at vi skulle have en præmie, for det kan ingen svare på i øjeblikket. Som jeg sagde i min redegørelsestale, har vi sandsynligvis undervurderet det problem. Der er tale om, at man flytter problemet fra ét sted til et andet. Jeg synes stadig væk, at det er bedre at flytte det fra luften til jorden. Det er ikke løst, og jeg har flere gange i dag spurgt ministeren, om vi kunne få at vide, hvad der er af tiltag til at løse det, til at finde noget mere ud af det. Jeg har ikke fået svar, og det må være noget af det, vi borer i i udvalget. Jeg tror ikke, at der bliver gjort ret meget. Jeg kan ikke se af forskningsrapporten, at der er de store initiativer i gang for at finde ud af, hvad vi gør ved det.

Jeg er i øvrigt skeptisk over for løsninger af flyveaskeproblemerne. Det, der ikke er taget højde for i de løsningsforslag, jeg har set, og jeg ved ikke, hvor alvorligt det bliver, er, at alle de steder, hvor den cement, man vil putte flyveasken i, kommer i nærheden af grønsager – det er fra svampe til store træer – kan de sende deres små rødder ned og finde kadmium og trække det op i planten, og så får vi det enten i fødevarerne eller som løvnedfald, eller hvad ved jeg. Vi har altså et kadmiumproblem, fordi træerne eller urterne, kan det. Om der er så meget kadmium i det produkt, der lægges ud, at det har nogen betydning, ved jeg ikke, men jeg ved i hvert fald, at det, jeg her beskriver, ikke er beskrevet i de løsningsforslag, så jeg er mere end skeptisk over for alle mulige fikse forslag til at løse de problemer, vi skubber foran os.

Endelig til hr. Steffensen, som havde opdaget, hvori den afgørende forskel på SF og kristeligt folkeparti bestod. Jeg kunne bidra-

ge med adskillige yderligere opklarende bemærkninger, men vil sige, at lige dér, hvor hr. Steffensen havde fundet den, var den nu ikke. Vi ville først og fremmest havde det centralt styret, og hr. Steffensen ville have baglandet med. Ja, det kommer selvfølgelig an på, hvad man mener med baglandet, det er klart. Altså hvis man siger, at baglandet først og fremmest er forurenerne – jeg var lige ved at sige et grimt ord – så synes vi ikke, at det er så vigtigt at spørge dem. Inden for rimelighedens grænser må de kunne pålægges ting af os andre. Jeg går ud fra, at hr. Steffensen i øvrigt går ind for, at vi af og til pålægger borgerne noget i det her land – eller hvordan? Men vi vil ikke have dem med på den måde, at de skal acceptere alt, for så får vi det der tynde noget, vi bliver præsenteret for i ministerens redegørelse og i forslaget, hvor der i virkeligheden ingenting skal ske fra det bagland, som er blevet taget med på råd.

Jeg vil meget gerne vedkende mig det. Hvis det er det, der er forskellen, så vil jeg stolt tage den med mig videre ud i verden og sige, at der er altså forskellige måder at gå til værks på, hvis man vil være grøn, og nogle af dem kommer der grønnere resultater ud af end andre. I øvrigt er jeg glad for, at hr. Steffensen ikke er enig med CD, men vil tage de her ting med i udvalgsarbejdet. Det er også det, jeg et eller andet sted tror at ministeren mener, så vi kan få hjulpet det godt på vej og få en rigtig slutning ud af det her.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal være en meget kort bemærkning til fru Margrete Auken. Jeg mente naturligvis, at beslutningsforslag nr. B 39 var unødvendigt. Jeg beklager, at jeg kom til at sige lovgivning, men det turde fremgå af sammenhængen, hvad det var, jeg mente.

Meget vil jeg tro om fru Margrete Auken og SF i relation til miljøspørgsmål, men at de ligefrem gør noget for at være venlige over for de radikale, det nægter jeg indtil videre at tro på af historiske grunde. Dermed være ikke sagt, at jeg ikke burde have taget højde for hr. Tage Dræbyes bemærkninger. Jeg tror faktisk, at min opfattelse var, at hr. Tage Dræbye var lidt for flot på det tidspunkt. Det er muligt, at han ikke var det.